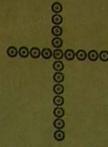

Ρελιτ. συ. 20, 2
209

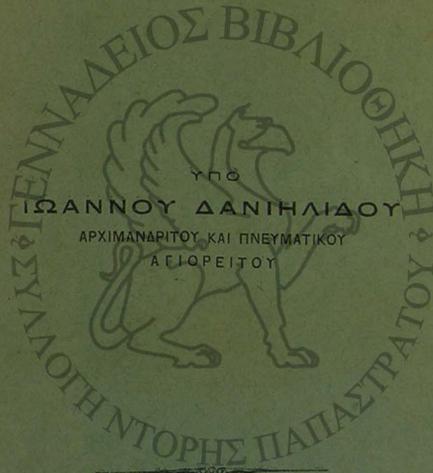
209

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΩΡΤΑΣΙΜΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΝ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΙΠΠΩΝΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ,"

ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΤΣΟΡΩΝΗ

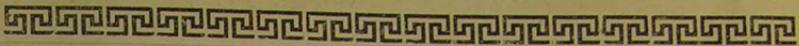
1914

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗΝ ΜΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΑΤΗΝ ΜΙΚΡΑΝ

ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΑΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΝ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΙΠΛΩΝΟΣ

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν μετὰ τὴν Α'. Στάσις τοῦ Ψαλ-
τήρος ἰσώμεν σίχ. η'. καὶ ψάλλομεν.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Θεολόγον τὸν κράτιστον, συγγρα-
φῆα τὸν ἀριστον, καὶ ὀρθόρων πάν-
των τὸ ἐγκαίλιπσμα, τὸν Αὐγουστίνον
μνήσωμεν, ἐν ἁσμοσιν ἅπαντες καὶ
ψῆδίας πνευματικαίς, πρὸς αὐτὸν ἀνακρά-
ζοντες, Πάτερ Ἄγιε, προσηρίαν ὡς ἔχων,
τὴν Τριάδα, ὑπὲρ πάντων ἐκδυσφῆται, τῶν
ἐκτελούντων τὴν μνήμην Σου. — Δίς.

Ο γινώσκων τὰ μέλλοντα, Αὐγου-
στίνε Θεοπέσιε, προσιδὸς καρδίας
Σου τὴν εὐθύτητα, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀφαρ-
πάξει Σε, σοφὸς τῶν αἰρέσεων, ταῖς εὐ-
χαῖς τῆς Σῆς Μητρὸς, καὶ Ἰπλωνος καθί-
στησι, Ποιμενάρχῃ τε, καταναζών ἐπει-
θεν ταῖς ἀκτίσι, τῶν ὦν λόγων Θεοφάν-
του, τῆς Οἰκουμένης τὰ πᾶσατα.

Τὸν Δαβὶδ ἐκμυθούμενος, Αὐγου-
στίνε μακάριε, τὴν στοφωμὴν Σου
ἔβροχες ἐν τοῖς δάκρυσιν, ἀναπειπάζων
τὰ πρότερον τοῦ βίου Σου, Ἐνδοξε, ὀλι-
σθήματα δεινά, καὶ ἐβόας ἐκαστοτε τῆ
Κυρίῳ Σου, ἐκ μυθίων καρδίας, ἄνες,
ἄφες ἁμαρτιῶδον μου τὸ χρέος, ὡς πολυ-
εὐσπλαγνος Δέσποτα.

Ἔτερα. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ το παραδόξου θαύμ:

Χάριν εὐληφὸς τοῦ Πνεύματος, ἀνα-
γεννήσει σοφῆ, τῆ τοῦ θεοῦ Βαπτί-
σματος, ταύτην διετήρησας, ἀμυγῆ καὶ
ἀμείωτον ἄλλα καὶ πλεῖω, ταύτην ἐπηύ-
ξησας, τοῖς Σοῖς ἰδῶσι καὶ ἀγωνισμα-
σιν ὄθεν καὶ γέγονας, τῆς Τριάδος ὄρ-
γανον πανευσεβές, Αὐγουστίνε Ἐνδοξε,
καὶ ἐνδιαίτημα. — Δίς.

Βλέπων ὁ σοφὸς Ἀμβρόσιος, τὸν
κατὰ χάριν Υἱόν, Σε ὁσίως ὑψού-
μενον, Αὐγουστίνε Ἐνδοξε, ταῖς τοῦ

Πνεύματος λάμψεσι, καὶ ζήλω Θεῖῳ ἀεὶ
φλεγόμενον, καὶ τῆς Τριάδος οἶκον γενό-
μενον, σφόδρα ἠγάλλετο, καὶ Θεὸν ἐδό-
ξαζε, τὸν θανυστώζ ἐκ βυθοῦ ἐλκυσαν-
τα, τῆς ἀπογνώσεως.

Παῦλον τὸν μέγαν μιμούμενος, νυ-
χθημερὸν ὡς αὐτὸς, οὐκ ἐπαύσω
τὰ κρείττονα πᾶσιν ἐνδεικνύμενος, διϋ-
λίζων σαφέστατα τῆς ἀληθείας, πλάνης
τὰ φάσματα, καὶ τρίβον Θεῖας ἐγθοῦ τὰ
ἔνδοξα, γνώστης ὡς ἄριστος, καὶ σοφὸς
Διδάσκαλος, ποδηγετῶν πάντας πρὸς εὐ-
σεβειάν, καὶ βίον ἔνθεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε πιστοί, τῆς εὐσεβείας τὸν κή-
ρυγμα καὶ Ἐκκλησίας τὴν στήλην,
τῶν Θεολόγων τὸ εἶδος, τῆς εὐστορίας
τὴν γλῶτταν, καὶ τῶν ἐνθέων νοημάτων
τὸ πέλαγος, εὐφημήσωμεν σήμερον, ἐν
ἁσμοσιν πνευματικαίς, τὸν μέγαν Ἱεράρ-
χην, Αὐγουστίνον τὸν Ἐνδοξον. Οὗτος
γὰρ διὰ τῆς ἐμπόνου μετανοίας, καὶ ἀεν-
νάου τῶν δακρύων ῥοῆς, διὰ τῆς τῶν
προσκαίρων ὑπεροφίας καὶ τῶν μελλόν-
των ἐφέσεως, ὑπερήθη τοῦ γηίνου φρο-
νήματος καὶ τὴν ἀκρόωσιαν τῆς τοῦ Θεοῦ
ἀγάτης κατέφθασε διὸ καὶ φῶς γέγονε
τῆ τοῦ Πνεύματος, χάριτι, φωτίζων τοὺς
ἔμφρονας τοῖς θεοσόφοις αὐτοῦ συγ-
γραμμασι· νῦν δὲ πρσεβείη ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν

Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλα-
θρωπίας, ἐπὶ τῆς γῆς ὄφθη, καὶ τοῖς
ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου
γὰρ ἀγνής, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ
ταύτης προσελθὼν, μετὰ τῆς προσλήψεως,
εἰς ἔστιν Υἱὸς, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ
τὴν ὑπόστασιν διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν,
καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κρητύον-

τε· ὁμολογοῦσιν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ὃν ἰκέετε Μῆτερ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσόδος Φῶς ἰλαθόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνωσμάτα.

Παροιμιῶν τὸ νῆγνισμα (*).

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εἶδε σοφίαν καὶ θνητὸς· ὃς εἶδε φρόνητιν. Κορῆσον γὰρ αὐτὴν ἔμπορε ἵεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυροῦς. Τιμιώτερα δὲ ἐσσι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώττης· φρεσὶ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὃ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἔρω· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὀδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἐξοδοί μου, ἐξοδοὶ ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησι· παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακλιθῶ ὑμῶν, καὶ προσέμιαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἢ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γινώσκω καὶ ἔννοιν ἐγὼ ἐπικαλεσάμεν. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοῦς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες ἐδίδουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄγαθοι παουριάν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεσε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἔρω, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λόρυγξ μου ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδοῦ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολόν, οὐδὲ σπαραγγαλιώδες. Πάντα εὐθέα ἐσὶ τοῖς νοῦσί, καὶ ὀρθὰ τοῖς ἐσφύσσοισι γινώσκιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποτάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπιστάνται χάριτες. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιο-

(*) Τὸ παρὸν ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν Παροιμιῶν μὲν τοῦ Σολομώντος ἐστιν, ὡς καὶ τὰ ἐφεξῆς δύο ἐκ τῆς Σοφίας τοῦ αὐτοῦ, οὐ συγκροτεῖται ὅμως ἡ ὅλη περιτομή αὐτῶν κατὰ σειράν τῶν ἐδαφίων τούτου, ἢ ἐπειροῦ τοῦ κεφαλαίου, ὡς σημειοῦται ἐν ἀρχῇ, ἀλλ' εἰσιν ἱερανομήνα ἐνθὲν κατεῖθεν, κατ' ἐκλογὴν τῶν ἐδαφίων, προθέτερα τὰ πολλὰ.

σύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ἄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δικαίου γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης· τρυγῆσει. Φῶς δικαιοῖς διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐφρασύνη χάριν καὶ δόξαν. Γλώσσα σοφῶν καλὰ ἐπιστάται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὀσίας καρδίαν· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὀδῷ. Σοφία Κυρίου φρεσὶ πρόσωτον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχεσθῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγατώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρῆσας πρὸς αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἐσται. Ὅτι τοῦς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέχειται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρυβίαις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστής ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφιλήσα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νόμην ἀγαθέσθαι ἐμῶν. Ὅτι ὁ πάντων δεσπότης ἡγάτηρεν αὐτήν. Μύσις γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰτίως τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνητιν αὐτὴ δίδασκει· δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὃν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώπων. Εἰ δὲ καὶ πολυτερίαν ποιεῖ τις, οἷδς τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάξιν· ἐπιστάται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προμνῶσαι καὶ ἐκβάσεις κἀρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐσιν ἀγαθῆ. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἔλεους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόξῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενόμενων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάξῃς ἐν παιδῶν σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαραοῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί. Καὶ ὀδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς.

Λογιστοὶ γὰρ θνητῶν πίντες· δεῖλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπινοοῖαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ε'γκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοὶ· ἀθανασία γὰρ ἐστὶν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκειται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρετῇ Κυρίου ἢ ψυχῇ αὐτοῦ. Ἐπιθυμῆσατε τοιγαροῦν, ὦ ἄνδρες, σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς· ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμῆσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγεῖλω ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὀδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής· καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις, καὶ ἐργασίῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνίτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερόν, ἅγιον ἀπαύγασμα φωτός· αἰδίον, καὶ εἰκόνας τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ φλόγος Θεοῦ καὶ Προφητίας κατασκευάζει. Εὐτροπεστέρα δὲ ἐστὶν ἡ τέχνη, καὶ ὑπερ πάντων ἀσέβητον θέσιν· φρεσὶ συγκρινομένη, εὐρίσκειται προτέρα. Αὐτὴ τοὺς θεομαρτυροῦσιν αὐτὴν ἐκ πόνων ἐξορύσσει, καὶ ὀδηγήσῃ ἐν τριβίαις εὐθελίας. Ἐδῶκεν αὐτοῖς γινώσκιν ἁγίαν, καὶ ἀφύωνα ἰσχυροὺν ἐβράβησεν αὐτοῖς, ἵνα γινώσκιν πάντες, ὅτι δυνατώτερα πάντος ἐστὶν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρεῖσεται πονηρὸς ἐλεγχουσα ἢ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· Καταδυναστεύσομεν τὸν δίκαιον, μὴ φρεσὶ μωθετα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντροπώμεν πολλὰς πρεσβύτου πολυχοῦντος· ἐστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχύς νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσομεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχορηστος ἡμῖν ἐστί, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἐργοῖς ἡμῶν καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἀμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐταγγέλλεται γινώσκιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἐλεγχον ἐνοχῶν ἡμῶν. Βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένα αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπεχσάμεν τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσίαν, καὶ μακαρίζει ἐσχατα δικαίων. Ἰδόμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσομεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ.

ἴθρῃ καὶ βασάνῳ ἐτίσσομεν αὐτόν, ἵνα γινώσκῃ τὴν ἐπίεικτιαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσομεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχημίον καταδικάζομεν αὐτόν· ἐστὶ γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν, ἀπατόφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν· ὅτι οὐ εἶ Θεὸς ἴσχυς, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως καὶ θυόμενος ἐκ παντός κακοῦ· ὁ οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς ὀσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σπῷ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασόμενος.

Εἰς τὴν Δετὴν, Σχηρὰ Ἰδοῦμεν, Ἔχος α'.

Τῶν ὑπόδειγμα ταύτης, τὸν ἔμμοιον γεγονός τοῦ παμπονῆρου διαβόλου διὰ τῆς τῶν ἡθῶν παρατροπῆς καὶ τοῦ πτώματος τῶν ἀιδεσθῶν Ἀδουστῶν τὸν θεῖον, δεῦτε ἅπαντες ὑμνήσομεν προφρόνως. Οὗτος γὰρ ὁ μέγας, Ἀδελφοί, εἰ καὶ πρὸς καιρὸν ἐνεπαύθη ὑπὸ τοῦ δολίου, ἀλλ' ὁμοῦ ἐπανεβλῶν ὀθεν ἐκπέτακεν, ἀντέπαυξεν αὐτόν καὶ εἰς τέλος κατέβαλεν ἐκδηλώσας αὐτοῦ τὰς πάγας ἀμαρτολοῖς καὶ δικαιοῖς· καὶ νῦν πρεσβεῖται στεφρηφόρος ἐν Οὐρανῷ σὺν τοῖς λοιποῖς Ἱεραρχαῖς, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔχος δ'.

Ο τῆς Ἀννης τὰ δάκρυα μὴ παραβλέψας, καὶ τῶν προσευχῶν τῶν δικαίων ἀεὶ ἐπακούων Κύριος. Αὐτὸς τῆς Στῆς Μητροῦς, ἐπιβόσσης ἐν κλωνίμῳ καὶ τοῦ ἁγιωτάτου Σιλβέστρου θερμοῦ ὑτέρου Σοῦ προσευχομένου, τοὺς πόνουσ οὐ παρείδεν· Ὅθεν διήγειρέ Σοι τὸν τῆς συνειδήσεως ἐλεγχον, καὶ πιεζόμενος ἐσῶθεν προσέπεισας ἐν κατανύξει πρὸς Αὐτόν, ζητῶν τὴν τριβὴν τῆς ἀληθείας. Διὸ φωνῆς Οὐδρανὸν ἀκήρως, λεγοῦσῃς· Ἄλαβε καὶ ἀνάγνω· λαβὼν δὲ καὶ ἀναγνοῦς, ἤκουσας τοῦ Ἀποστόλου Παύλου λέγοντός Σοι· «Ὅρα ἡμῖν ἡδὴ ἐξ ἔννου ἐγεσθῆναι, ... ἀποδώμεθα σὺν τὰ ἔργα τοῦ σκότους... καὶ ἐνδυσώμεθα τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν». Ὅθεν ἐνδυσάμενος Αὐτὸν δά τοῦ θεοῦ Βαπτίσματος καὶ ἀφομοιωθεὶς Αὐτῷ διὰ τῆς τῶν ἀρετῶν προσηκείσεως, ἀπλήθεως πρεσβεῖται ὑπερ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ προτέρου βίου Σου τὰ προστήματα, σφδρα ὑπερκρίνισαν οἱ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀγῶνες, καὶ οἱ πόνοι τῶν ἀρετῶν, οὓς κατέβαλες, Αὐγουστίνε μακάριε· Τῆς γὰρ ἐν Καρχηδόνῃ Ἁγίας Τυπικῆς Συνόδου ὑπερκρίσεις γέγονας, διελέγξας τοῖς θεοσόφοις λόγοις Σου Πελάγιον καὶ Κελσετίνον τοὺς κακόφρονας, τοὺς ἀνομιμένους τῆν ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις σύμπραξιν τῆς θείας χάριτος ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, Λονάτον τὸν αἰρετίζοντα καὶ Ἀπιάλιον, τὸν ἀνίερρον Προσβύτερον καὶ προδδρόμον τῶν φρονημάτων τῆς Τυπικῆς Ἐκκλησίας. Ἄλλ', ὁ Πατέρον μέγιστε, ὡς παροῦσαν ἔχων πρὸς Θεόν, μὴ διαλίπης πρεσβεῖν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε, φίλεότων τὸ σύστημα πνευματικῶς ἐροτάσωμεν, τὴν ἐτήσιον μνήμην τοῦ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Αὐγουστίνου τοῦ Ἐνδόξου καὶ μελωδικῶς πρὸς Αὐτὸν ἐκβοήσωμεν λέγοντες· Χαίροις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὁ φωστὴρ, πεπλανημένος ὁ ὁδηγός, εὐδρομούτων ὁ ποδηγῆτης καὶ μετανοούντων ἡ χειραγωγία. Πρέσβευε, θεόσφοτε Ἱεράρχα, τῷ ἑλεήμονι Θεῷ ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν φωτοφόρον καὶ σεβάσιμον μνήμην Σου.

Καὶ νῦν. Μακαριζομέν Σε.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Θεολογίας ὁ νοῦς, ὁ τῶν Γραφῶν ἐπιμενητής καὶ Διδάσκαλος, φωστὴρ ὁ τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Ὁρθοδόξων Ποιμὴν, ὁ κηρύξας πᾶσι τὴν εὐσέβειαν, ἡ γλώσσα ἡ εὐλάλος, ὁ ἦρδς καὶ προβάτας, αἰρετίζόντων μάλιστα ὄντως ἡ ἔνδοξος καὶ πολέμιος· Αὐγουστίνε μακάριε, μείνισο τῶν τιμῶν Σου τὴν μνήμην τὴν πάνσεπτον, καὶ γεραιόντων ἐκ πόθου, καὶ τὸν Χριστὸν ἐκδυσόπησον, τοῦ δοῦναι πταισμάτων, τὴν συγγώρησιν θεόφρον, καὶ μέγα ἔλεος.

Σχ. Οἱ Ἱερεῖς Σου Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Χαίροις Ἱεραρχῶν καλλονῇ, Διδασκαλείων, τῶν πιστῶν εὐσεβέστατον, ὁ δεικτής τῆς μετανοίας, ἡ τῶν διακρῶν ἀγγή, ἐραστής τῆς θείας ἀνατίσεως, ἀγάπης τὸ ἔπαθλον, Ἰησοῦ ὁ ἐράσιμος, ὁ ἐξ ἀγάπης, ἔσαι προσενχόμενος καὶ τερόμενος, τῶν διακρῶν τοῖς γεύμασι· λύχνος

ὁ φωταυγέστατος, ὁ φαῖνον τὴν σύμπασαν, ταῖς τῶν Σῶν λόγων ἀκτίαν, ὁ πρέσβυς ὄντως ὁ ἐνθερμὸς, ἡμῶν τῶν ἐκ πόθου, τὴν ἐπέτειον Σου μνήμην, ὑμνολογούντων νῦν.

Σχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη.

Χαίροις ὁ ἀναβάσις ἀεὶ, ἐν Σῇ καρδίᾳ, διαθεμένος· Ὅσιε, ἀγίας, δι' ὧν ἡ χάρις, ἐπιροιτήσασα σοί, ἡ τοῦ Παρακλήτου ἐναπέφηνε, παθῶν αὐτοκράτορα, ἀρετῶν ἐνδαιτήτρια, καὶ γραμματεία, δευγχαφρον Πανόλβη, ἀπορητὴν δέ, μυστηρίων ἐκφάντορα· ἄλλας καὶ φῶς παγκόσμιον, καὶ ὄργανον ἦδιον, θεοτερεπῆς Αὐγουστίνε, καὶ πρέσβυν ὄντως θεομότατον, ἡμῶν τῶν ἐκ πόθου, τὴν Σὴν μνήμην ἐκτελούντων, ἐν θείois ἤμασι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε, ἅπαντες πιστοί, τὴν σήμερον ἡμέραν πνευματικῶς ἐροτάσωμεν ἐπὶ τῇ ἐπιτείῳ μνήμῃ τοῦ Τριμάχου Αὐγουστίνου καὶ χαρμονικῶς πρὸς Αὐτὸν ἐκβοήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, ὁ τῆς Δύσεως ὄρτυξ καὶ τῆς εἰσας τὸ καύχημα, χαίροις, ὁ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ὑπέραρχος καὶ ἀκόλουθος καὶ τῶν φρονημάτων τῆς Τυπικῆς, ὁ μέγας πολέμιος· χαίροις, ὁ τὴν Τριάδα ἐν Μονάδι ὑπάρχουσαν κηρύξας καὶ τὴν Μονάδα ἐν Τριάδι· χαίροις, ὁ τὸν Πατέρα ἀγέννητον εἶναι τρανώσας, τὸν δὲ Υἱὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννητὸν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐκ μόνου τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον· Ἄλλ', ὁ θεοπέσιε Πάτερ, ὡς τῷ θρόνῳ τῷ Δεσποτικῷ παριστάμενος καὶ παροῦσαν ἐπιμενίστην πλουτῶν, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε Σὺ, ἡ ἀμπελος.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον λόγον.

Αὐγουστίνον τὸν μέγαν ἀνευφημήσωμεν, τὸν Ἱεράρχην τὸν θεῖον τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ καὶ σοφὸν ὀφθαλμὴν τῆς ἄνω πόλεως, τὸν Θεολόγον τὸν κλεινόν, προσευχῆς τὸν ἐραστήν, καὶ στήλην τῆς μετανοίας· πρεσβεῖ γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἑλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Χαῖρε Πόλη Κυρίου.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Σχ. Κἀθισμα.

Τὸν Τάρον Σου Σωτήρη.

Αγγέλιον οἱ χοροὶ, καὶ Ἁγίων οἱ ἀδῆμοι, εὐφράνθησαν σοφέ, ὅτε αἰ-

ρεσιν πᾶσαν, ἀπέπτυσας καὶ ἔσπευσας, εὐσεβεῖς τὰ Δόγματα, ἐργολόσασθαι, καὶ τὴν ζωὴν Σου δομηθεῖσαι καὶ ἀνούνησαν, τὴν Παναγίαν Τριάδα, Ἦν πρέσβευε Ἐνδοξοί.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἕμιοι.

Μαρία ἡ ἑλπίς, Χριστωνύμων ἀπάντων, ἡ σκέπη ἡ φρουρός, τεθλιμμένον ὁ ὄρτυξ, ἡ δόξα ἡ τῆς φύσεως, τῶν βροτῶν δὲ ἡ Σώτειρα, ἡ ἐξάρασα, ἐκ τῆς φθορᾶς τῷ Σῷ Τόκῳ, τὸ ἀνθρώπινον, πρὸς θείαν δόξαν, μὴ λίπης, ἡμᾶς περιέπουσα.

Μετὰ τὴν β'. Σχ. Κἀθισμα. Κατεπλήρη Ἰωσήφ.

Αὐγουστίνον τὸν σοφόν, τὸν Ἱεράρχην τὸν κλεινόν εὐφημήσωμεν πιστοί, ὅτι κατέλειπεν ἡμῖν, καθὰ Πατὴρ φιλότατος, τὴν συγγραμμάτων, πληθὺν Ἀδού· ἐν ἧ, καλλιγραφίᾳ, ἐμφανῶς, τὸν νοῦν τὸν τῆς Γραφῆς, τῆς παλαιᾶς καὶ καινῆς, καὶ τῆς Τριάδος ἅμιστα, ἐκθέτει τὰς ἐνεργείας, καὶ Σίρκωσιν, τοῦ Θεοῦ Ἁγίου, ὡς Θεολόγος, καὶ Θεόπνευστον ὄργανον.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. ἕμιοι.

Εξαπόστειλον ἡμῖν, Θεογενῆτορ Μαριάμ, Οὐρανὸθεν φωτισμόν, εἰς τὰς καρδίας καὶ τὸν νοῦν, φῶς γὰρ τὸ φαῖνον, τὰ σύμπαντα ἐν τῇ γαστρὶ Σου, ἐβάστασας Ἀγνή, ὑπερφῶς ὑπὲρ νοῦν, δι' ὧς φωταγγίς, καὶ φωτοφόρος Σκηνή, καὶ Θεοῦ Μήτηρ Δέσποινα, ἰσχύεις διαδύει Πανήμνητε· διὸ προσφύγων, τῶν Σῶν Παρθένε, πλήρου ἤπασαν αἴτην.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κἀθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὁρατήρια.

Ζῆλος ὁ ἐνθερμος, ἐν Σοὶ ἐγνώρισται, Θεομακάριστε, Πνεῦμα γὰρ Ἅγιον, μετὰ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, οἰκήσαν ἐν Σοὶ ἐξήτε, τοῦτον· ὅθεν ἀνεδείχθης πολέμιος, Μάνωντος τοῦ ἐκφρονος καὶ Δονάτου ἀθέου τε· καὶ μέγας προμαχὼν εὐσεβείας, Ἐνδοξοί Πάτερ Αὐγουστίνε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὁμοιοί.

Νύμφη ἀπειρανδρος, καὶ Μήτηρ ἀφθορος, ὑπάρχεις Δέσποινα, καὶ ὑπεράμωμος, τοῦ Οὐρανοῦ δὲ καὶ τῆς γῆς Βασίλισσα καὶ Κυρία· Λόγον γὰρ τὸν Ἅγιον ὑπὲρ λόγον ἐκύρωσας· Ὅθεν ὡς Μητὴρ Θεοῦ, πάντα Σοὶ ὑποτέταται· διὸ ἐκ συμφορῶν καὶ κινδύνων, σῶζε τοὺς ἡμιοντύτας Σε Κόρη.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ δ' ἤζον τὸ Προκείμενον. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε, κ.τ.λ. Πᾶσα ποιή. Ἐπαγγέλιον τὸ ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Θείου Χριστοῦ. Λεγόμενον. Δόξα ταῖς τῷ Ἱεράρχῳ, Καὶ νῦν. ταῖς τῆς Θεοτόκου, καὶ τὸ τροπάριον τὸν πλ. β'. τῆς Αἰτῆς. Τοῦ προτέρου βίου Σου...

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, τὸν Θεὸν Ἅγιον, οὐ ἢ Ἀρροσταῖς Ἀλφουστίνον τὸν Θεὸν ἡμῶν. Ἰωάννου Μ.Ν.

Ἦχος δ'. Ἀνοῖξο τὸ στόμα μου.

Αὐλὸς τῷ Πνεύματι, τῷ Παναγίῳ ἐνούμενος, Αὐτὸ καθιζέτεσε, ὁ Αὐγουστίνε σοφέ, χάριν δοῦναι μοι, φαιδρῶς ὅπως ἡμῶν, ἐν ἤμασι μνήμην Σου, Πάτερ τὴν Ἐνδοξοί.

Υψώθη· τῷ πνεύματι, ταπεινωθεὶς τῷ φρονίματι, Χριστὸν ἐκμιμούμενος, θεομακάριστε· Ὅθεν γέγονας, περιβλεπὸς ἐν πᾶσιν, ἐν λόγοις καὶ πράξεσι, καὶ τοῖς συγγράμμασι.

Γεραίωσον τὴν μνήμην Σου, χαρᾶς ἀπλείου ἐπιπίλαιμα, καὶ λόγον ἐρεῦγομαι τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ, τῷ ἐξάξαντι ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης, καὶ φῶς καταστήσαντί σε, Πάτερ παγκόσμιον.

Θεοτοκίον.

Οπάλαι προέφητεν, ὁ Ἡσαῖας ἐν Πνεύματι, ἐν Σοὶ ἐκτετέλεσται, θεοκυητορ Ἀγνή· ὅτι λήψεται ἐν τῇ γαστρὶ Παρθένος, καὶ ξένως τὸν ἄχρονον, τέξῃ καὶ Κύριον.

Ἦχος γ'. Τοὺς Σοὺς ἡμολόγησες.

Υπέραρχος ὁ ρηθς θεοροῦημον, Δογμάτων τῶν θεῶν τοῦ Χριστοῦ, καὶ στόλος ἀπερίτρεπτος, τῆς Ἐκκλησίας Ἐνδοξοί, Ἱεραρχῶν ἀγλαίσμα, καὶ Ὁρθοδόξων τὸ σέμνομα.

Συνάψας παιδεία τὴν σοφίαν, τὴν ἄνωθεν Πάτερ ὡς σοφὸς ὄργανον ἐχρημάτισας, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἐκτραγωδήσας ἄριστα, τὰ θεία μεγαλοουργήματα.

Τὰ πάθη κατάξας ὡς ἐξέφρων, καὶ νοῦν ἡγεμόνα κατ' αὐτῶν, στησάμενος κατήσχυνας, τῇ χάριτι τοῦ Πνεύματος, τὸν πτεριστήν τὸν πρότερον, δόλωσε Πάτερ ζωογήσαντα.

Θεοτοκίον.

Ιμῶν Ἀγνή τῆς τοῦ Υἱοῦ Σου, τεργῆς ἐνθυμήσεως τυχεῖν, καὶ ἔχειν ταύτην ἄληστον, ἀεὶ ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ἦν δόρησαί μοι Ἀχραντε, ὅπως θεομῶς μεγαλύνω Σε.

Κάθισμα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ζηλώσας τὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκ ταύτης πληθύνῃ ἐπιποθῶν, τὸν νοῦν Σου ἐπέστῃσας, ἐν τοῖς λόγοις τοῦ Πνεύματος, ἀνιχνεύων μάκαρ, ὡς ἐμφρῶν τὰ κρῖνα, καὶ ἄρθρον θείως, ψυχῆς Σου τὰς ἀυλακας· Ὅθεν ὡσεὶ δένδρον, ἐν ἐξόχῳ ὕδατι, γλοῦσον ταῖς πράξεσι, καὶ καρποῦν θεωρημασιν, ἀνεδείχθης Μακάριε· πρόσβενε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τὸν πταισμάτων ἄφρασιν δωρησάσθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην Σου.

Δόξα, τὸ αὐτό, καὶ τὸν ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε Μητὲρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεοθάψουσον, δέομαι, καὶ συγγνώμην παρὰ σοῦ μοι, τὸν ἐμὸν πταισμάτων, ἀφρόνους ὧν ἐποῦσα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄδλιος. Οἴημι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἥνικα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἄθλιου μου σώματος· Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γένοῦ, καὶ προσάτις θεριότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δούλος σου Ἀχραντε.

Ῥδὴ δ'. Τὴν ἀνερχομένην.

Νάματα θεόρουτα, Πάτερ σοφέ, αἱ τῶν προσευχῶν βιβλίο γέουσιν, ἄπερ καρδίας, καθ' ἡμῶν τῶν ἐξ αὐτῶν, ἀρθενομένων σιγήσουσιν, οἴουσι δὲ Θεοῦ ἀπεργάζονται. Ὅλην Σου τὴν ἔφεσιν ἔχων, σοφέ, πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἐκ μυχίων σου, ἐν κατανύξει, καρδίας συντριβῆ, τὰς Σὰς εὐχὰς ἐκέχραγες, ἄφρασιν τὸν πρῖν ἐξαιτούμενος.

Νέος Μωϋσῆς, Αὐγουστίνε σοφέ, δεδεικται ἐξάξας τὴν Ποίμνην Σου, ἐκ τῆς Αἰγύπτου, τὸν παθῶν καὶ εἰς τὴν γῆν τὴν ἀρετῶν εἰσήγαγες, ταῖς διδασκαλίαις Σου, Ἄγιε.

Θεοτοκίον.

Τὸν ξεσοφομένον μου νοῦν Ἀγαθῇ, καὶ τῆς διανοίας τὴν πῶρωσιν, καὶ τῆς ψυχῆς μου, τὴν νοητέλειαν ταχῶ, ὡς συμπαθῆς ἐξίασαι, πάντα γὰρ ἰσχύεις Πανάχαρτε.

Ῥδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σῶματα.

Ο ἄδυτος Ἥλιος, σὲ ὡς ἀστὴρα πολυφῶτον, Πάτερ Αὐγουστίνε καταστήσας, θεῖον Ποιμένα, τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ, ποιμένειν λαὸν τὸν ἐλεχτόν, μάκαρ, προχειρίζεται, καὶ μεστὴν θεορμότατον.

Νομὴν τὴν σωτήριον, τὴν Ποίμνην Σου ἐξέθερας, τὴν ἐν ταῖς τοῦ Πνεύματος λεηλώσων, ἦν καὶ προσήξας τῷ ἐλὶ πάντων Θεῷ, καὶ γέγονας ὡς φησί, Πατὴρ, θείως εὐφρανόμενος, ἐλὶ τέκνοις μακάριε.

Θεοτοκίον. Ἐρ' εὐθεσθησας, ἐπισκοπεύσας· ἄριστα, πόλιν εἰς Ἰππῶνα, Αὐγουστίνε, ἐνθεν δὲ Πάτερ διδασκαλίαις τὰς Σὰς, ἐφήλωσας ὡσπερ ἀλευῖς, πάντα τοὺς ἐγκύπτοντας, ἐν αὐταῖς ἀνορθούμενος.

Θεοτοκίον.

Επίκουσον Δέσποινα, ταχῶ τῶν δεομένων Σου, καὶ μηχανῶν τὸν τοῦ δολίου, ὄψαι καὶ πάσι, χειραγωγία γενοῦ, καὶ σθένος πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν, ὅπως ἀνυμῶμέν Σε, ὡς προστάτην καὶ πρόμαχον.

Ῥδὴ ε'. Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Ιεροσύτης ἐγένεσο, ἀναίμακτος τὸν Μόσχον τὸν ἁμοιμον, θύσον μακάριε, ὡς καθαρὸς καὶ ἀμόλυντος, καὶ θείας κοινωνός τε, γέγονας φύσεως.

Οἱ λόγοι πάντες ἀνάμειστοι, σοφίας τῆς ἐνδοῦ καὶ τῆς θύσανθεν· ταῦτις τὰ ἔργα Σου, Ἄγγελοι Πάτερ εὐφήμησαν, ὁ δὲ Χριστὸς τοὺς πόνοους, πάντα Σοῦ ἔστειψε.

Ναὸς Θεοῦ ἐχορημάσας, καθάρας τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά Σου, καὶ τὴν διάνοιαν, ὅθεν ὡς Ἥλιος ἐλαμψας, αὐγάσας τοὺς ἐν σκότει, παθῶν καθέρωντας.

Θεοτοκίον.

Υψίστου Μητὲρ γεγέννησαι, τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς γὰρ ἐγέννησας, τὸν Ὁμοούσιον. Ὅν περ Ἄγνη καθικέτενε, παθῶν ἐκλυρωθῆναι, τοὺς Σε δοξάζοντας.

Κοντάκιον Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζῆτῶν.

Τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ, δεχθείς ἐν τῇ καρδίᾳ Σου, καὶ φῶς γεγονός, πιστοὺς ἐφωταγώγησας, τοὺς δὲ ἐχθροὺς κατέφλεξας, τοῖς σοφοῖς Σου Πάτερ συγγράμμασιν, Αὐγουστίνε μάκαρ Χριστόν, αἶε ἐκδυσώπει, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Ὄκος

Εξ τῷ κρατήρος τοῦ Πνεύματος ἐπλησθεὶς καὶ τὰ βάθη τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας ἐκείθεν μνηθείς, γέγονας τοῖς πάσι περιβλεπτός, Ποιμὴν δὲ τῆς Ἐκκλησίας προχειρισθείς πνευματικοῖς τε

ἀνθεσι τὴν Ποίμνην Σου ἐκδοέσας καὶ πρὸς Θεὸν χειραγωγήσας, ἀπῆλθες πρὸς τὸν Χριστόν, Ὅν ἐκδυσώπει αἶε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τὸ αὐτὸ Μηνὶ ιε'. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Αἰγουστίνου, Ἐπισκόπου Ἰταπῶνος.

- » Ἐρωτι φλεχθείς τοῦ Θεοῦ, Λυγουστίνε.
- » Φωστὴρ ἐδείχθης παμραστάτος, μάκαρ.
- » Ἀμφὶ πέμπτῃ δεκάτῃ θαν' Αὐγουστίνος περίλυτος.

Ταῖς Αὐτοῦ ἁγίας πρεσβείαις,

Ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥδὴ ε'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Μετοχέτευσας, σοφῶς τὸ πρῶτον φρόνημα, πρὸς τὴν εὐσέβειαν, καθὼς ὁ Παῦλος ποτέ, ὃν Πάτερ μιμούμενος, χάριον ἐξαυγάξας· Ὑπερούμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Νοῦν νηφάλιον, καὶ ἡγεμόνα Ἐνδοξε, σοφῶς ἐπλούτησας, καθάρας δὲ σεαυτὸν, Ναὸς Θεοῦ γέγονας, ἄδων γηθόμενος, Ὑπερούμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ως Ὑπέρομαχος τῆς εὐσεβείας ἐνδεύμενος, καὶ ὡς Διδάσκαιος καὶ Θεῖος Ἀρχιερεὺς, Χριστὸν καθικέτενε, σῶσαι τοὺς ψάλλοντας· Ὑπερούμνητε· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Θεοτοκίον.

Ιάσθαι νῦν, τὸν Σὸν Υἱὸν Θεόνημφε, αἶε ἰκέτενε, ψυχῆς μου τὴν συντριβῆν, καὶ σῶσαι τὸν θλίψων, ὡς ψάλλω Δέσποινα· Ὑπερούμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ῥδὴ η'. Παιδὸς εὐαγεῖς.

Ωσπερ ὁ Δαυὶδ ἐσφενδονίσας, βοήλησι τῶν λόγων Σου μακάριε, πάντας τοὺς τεκταινοτάς, δόλους καὶ σοφίσματα, κατὰ Χριστοῦ τῆς πίστεως, θεομῶς ἐξαυγάξας· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απαντα τὰ τεῖχη τοῦ δολίου, σοφῶς ὑπερεπήδησας Μακάριε, ἐνδον δὲ ἐχώρησας, τὸν νοητῶν ἐπάλλεσον, τῇ χάριτι τοῦ Πνεύματος, ἄδων γηθόμενος· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νάμασι ψυχᾶς καὶ τὰς καρδίας, τῶν πόθῳ κυπτόντων, Σοῖς συγγράμμασι, καταρθεύεις Ἐνδοξε, καὶ αὐγάξεις ἅμα τε, τὸν νοῦν καὶ τὴν διάνοιαν, τοῦ ψάλλειν πάντοτε· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον πρὸς τὴν δέησιν Παρθένε, τῶν πίστει καὶ ταπεινώσει προστρέχόντων Σοῦ, καὶ πάθῃ ἀπονέκρωσον, ψυχῆς ὅμοι καὶ σώματος, καὶ τῷ Θεῷ οὐκείωσον, τοῦ ψάλλειν πάντοτε, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ἀπαῖς γηγενῆς.

Ο ἄλω τοῦ Χριστοῦ, ἐκράθης τῷ ἔρωτι, καταναζόμενος, Αὐγουστίνε πάνσοφε, ἄλλοις λάμψοι ταῖς τοῦ Πνεύματος, διὸ πρὸς τὰ Οὐράνια, θανάθῳ ἀνέδραμες, ἀπολαύσων, ὄνπερ ἐπεπόθησας, καὶ ὑμνεῖν σὺν Ἄγγελοις τοῖς Τάγμασιν.

Υμνησαν τὴν Σίην, θανὴν πάντες Ἄγγελοι, καὶ τὸν Ἅγιον πληθῆς, Αὐγουστίνε Ἐνδοξε, ἀλλὰ καὶ νῦν τοὺς ὕμνους δεξάμενος, ὅσπερ ἐκ πόθῳ ἅπαντες θεομῶς προσφέρομεν, Οὐρανοῦ χάριτος ἀξίωσον, ταῖς θεομαῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις Σου.

Δόξα.

Μίαν οἱ πιστοὶ, Οὐσίαν Θεότητος ἅπαντες σέβομεν, Ἦν ἐν Ὑποστάσει, Τρισὶν ἀδιαιρέτως πιστεύομεν, διαιρουμένην μένουσαν αἰθῆς δὲ ἀτητηον, ὑπὲρ λόγον ὄντως ὑπὲρ ἔννοιαν· Ἦν πιστῶς προσκυνούντες δοξάζομεν.

Καὶ νῦν

Νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν, καρδίαν διάνοιαν, καὶ τὰς αἰσθησίαις μου, νεύρωσον Πανάχαρτε, πρὸς θεωρίας ἐνθέους αἰρουσα, καὶ πρὸς Θεοῦ ἀγάπῃσιν διαβιβάζουσα, καὶ τοῦ πέλας ἅπαντα γὰρ δύνασαι, Θεοῦ Λόγου γεννήτρια πέλουσα.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκούσθητε.

Τῆς χάριτος τὸ τέμενος, τῆς εὐσεβείας πρόμαχον, τῶν διδασκάλων τὸν κόσμον, τῆς Ἐκκλησίας τὸν λύχνον, τὸν Αὐγουστίνον ἅπαντες, ἐνθέως εὐφημῶμεν· τῷ Κτίστῃ γὰρ ἀείποτε, ἱετηρίου προσάγει, δεήσεις ὑπὲρ τοῦ κόσμου.

Τῆς Θεοτόκου.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριᾶδος, δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ἧ Πατρὶ ἠυδόκησε καὶ ὁ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν Σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας. Ἦχος πλ. δ'.
Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ Αὐγουστίνε Ἐνδοξε, Σὺ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐντολῶν ἐναρξάμενος, ὡς σφοδρὸς οὐκ ἔδωκας, νυσταγμὸν τοῖς βλεφάροις Σου, οὐδ' ὀφθαλμοῖς, δὲ ὕπνον μακάριε, ἕως τὰ πάθη, πάντη ἠφάνισας, καὶ ἐν καρδίᾳ Σου, τὸν Χριστὸν εἰσέκησας, ὃν ἔσσει, πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν τέκνων Σου. Δίς.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἕηλος ὁ θεὸς πιστοὶ, καὶ ψυχῆς τὸ εὐπρόθυμον, προσευχῆς τὸ σύντινον καὶ δακρυῶν τὰ χεῖματα, εἰς ὅσον ὕψος ἐν γῆ ἀνύψωσαν, τὸν Αὐγουστίνον, μετὰ τὴν θνήσκειν δέ, αὐτὸς εἰς ἀντικαταστάσεως τοῦ σῶρα-νοῦ ἀνήγαγον, ἔνθα Χριστὸς, στέφει ἐστέρησεν, Αὐτὸν ὡς εὐπλαγῆς.

Πάτερ Αὐγουστίνε Ἐνδοξε, περὶ τὸν θρόνον Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ αὐλλεζόμενος, σὸν Ἀγγέλων τάγμασι, καὶ Ὁσίων ταῖς τάξεσιν, Ἀρχιερέων ταῖς διηγήσεις, καὶ τῶν Μαρτύρων τοῖς δήμοις πάνσοφε, πάντοτε πρέσβευε, τὸν Σωτήρα Κέριον ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς τελούντων Σου, τὴν θείαν κοίμησιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπον καὶ τῆς Ἐκκλησίας Διδάσκαλον τῆς Οἰκουμένης τὸν φωστῆρα, Ἀρχιερέων τὴν εὐτρέπειαν, Θεολόγων τὸ εὖχος καὶ ὀρθῶν δογμάτων τὸν πρόμαχον δεῦτε γηθοσύνης ὑμνήσωμιν ἡμασιν ἐνθέοις, παρησίαν γὰρ μεγίστην ἔχων πρὸς Θεὸν πρεσβύει ὑπὲρ τοῦ κόσμου καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Δέσποινα πρόσδεξαι.
Δοξολογία Μεγάλῃ κτλ.
Μεγαλυνάριον.

Ἐράργην πάντες τὸν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Θεολόγων σεμνολόγημα καὶ τροπὸν τοῦ Πνεύματος δοχεῖον, μεσίτην δὲ τῶν πόθῳ, τὴν μνήτην ἐκτελούντων αὐτοῦ ὑμνήσωμεν.

